

DEKRETALSKI (2) *ai*

Tekst nie oznacza é; a jasne.

pl G dekretalskich (1). ◇ A subst dekretalskie (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z tych samych przykładów).

Przymiotnik od „dekretały” (2) :

Wyrażenie: praw. »księgi dekretalskie« (2): á nie szukác wymyřów z innych křiąg Dekretálřkich álbo Sinodálřkich/ iedno s tych powiedác řwiátu řzczyřą prawdę/ ktore pořły z řřt Pánřkich RejAp 88v, 88v.

Cf DEKRETALNY

LW